

8) *Tredje behandling af lovforslag nr. L 11:*

Forslag til lov om ændring af lov om boligsparekontrakter. (Fremme af opsparing til boligformål).

Af boligministeren (Thor Pedersen).
(Fremsat 7/10 86. Første behandling 10/10 86. Betænkning 13/10 86. Anden behandling 15/10 86. Tillægsbetænkning 15/10 86).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Thoft (SF):

Jeg skal gøre det meget kort og skal prøve at sammenfatte bemærkningerne om uddannelsesopsparing og boligopsparing.

Under udvalgsarbejdet blev det gjort helt klart, at lovforslagene ikke er i orden teknisk set. For det første er der en forskel på, om man kan opspare i obligationer på uddannelsesopsparing og boligopsparing, som vi ikke har fået nogen fornuftig forklaring på. Lad nu det være.

Men hvis opsparingerne for det andet ikke bruges efter deres formål, skal der ske en efterbeskatning. Men den efterbeskatning kan i praksis ikke lade sig gøre, for hvem er det, der skal efterbeskattes? Ja, hvis vi tager boligopsparingen, hvor det er den unge selv, der tegner kontrakten, så er det de indskydere, der har indskudt på den unges konto. Det kan være bedsteforældre, det kan være stedforældre, det kan være plejeforældre, det kan være oldeforældre, og det kan være forældre i én stor pærevælling. Nogle af dem kan være døde og borte. Er det så boet, man rejser kravet i?

For uddannelsesopsparingen har man det samme problem. Der er det muligt at tegne kontrakten allerede ved barnets fødsel. 21 år senere kan man så konstatere, at pengene ikke blev brugt efter deres formål, men på det tidspunkt har skattevæsenet, ligningsmyndighederne i de pågældende kommuner, for længst skrottet selvangivelserne. Det vil ikke være muligt at foretage nogen efterbeskatning.

I et samråd i skatteudvalget fik vi det indtryk, at det egentlig heller ikke var meningen, men at meningen var, at der skulle være en præventiv ordning, så ikke nogen udnyttede

det alt for groft. Det trak vi så frem under andenbehandlingen, og så måtte skatteministeren stå på ét ben og sige: selvfølgelig er det da meningen, at der skal ske efterbeskatning. Men skatteministeren ved godt, og vi har påvist i udvalget, at det her er ikke i orden.

Jeg er skuffet over, at det ikke har været muligt at rette denne detalje op, så det da i det mindste teknisk set var i orden. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at politisk er SF modstander af disse nye fiduser, man indfører, men teknisk set er lovforslagene altså ikke i orden. Man kunne have lavet – og det var det, vi foreslog – en efterbeskatning som den, vi kender fra forsikringer, der hæves i utide, hvor rentetilskrivningen belægges med en afgift. Det var en enkel måde at gøre det på, frem for at sætte skattevæsenet til at gemme folks selvangivelser i 21 år, for det er i princippet det, man nu er nødt til. Det her er uacceptabelt, synes jeg.

Politisk set er det også uacceptabelt, men jeg har her først og fremmest ønsket at henvende forsamlingens opmærksomhed på, at lovteknisk set er det altså ikke i orden. Det er dårlig lovgivning, vi vedtager, for den kan ikke administreres, og det ved skatteministeren godt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 69 stemmer (KF, V, RV, CD, KRF og FP) mod 55 (S, SF og VS).

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) *Tredje behandling af lovforslag nr. L 7:*

Forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove. (Konsekvenser af lov om uddannelsesopsparing og lov om boligsparekontrakter).

Af ministeren for skatter og afgifter (Foi-ghel).